

Sygn. akt IX Ka 1351/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku

sprawy W. R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 czerwca 2013 roku sygn. akt IX K 503/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1351/13

UZASADNIENIE

W. R. oskarżony został o to, że:

w dniu 2 marca 2013r. w K. prowadził pojazd marki V. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik badania 2>00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Końskich sygn. akt VI K 326/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013r.

w sprawie sygn. akt IX K 503/13 orzekł:

I. oskarżonego W. R. w ramach zarzucanego mu

w akcie oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 2 marca 2013r.

w K. będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sadu Rejonowego

w K. w sprawie o sygn. akt VI K 326/07 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości , prowadził znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 2>00 mg/l, II badanie 1,67 mg/l, III badanie 1,57 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu) w ruchu lądowym pojazd marki V. (...) nr rej. (...),co zakwalifikował jako przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk

w zw. z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawieni a wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego W. R. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego W. R. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 1.000 złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczył okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy oskarżonemu W. R. od dnia 2 marca 2013r. na poczet orzeczonego w pkt II wyroku środka karnego;

V. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego W. R. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) kwotę 626 złotych z tytułu zwrotu kosztów sądowych , w tym kwotę 180 złotych tytułem opłat sądowych .

Apelację od wyroku wniósł osobiście oskarżony. Nie sprecyzował w niej konkretnych zarzutów. Stwierdził jedynie, że nie zgadza się z wyrokiem i prosi

o ponowne rozpoznanie sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, dokonał prawidłowej oceny zebranych w sprawie dowodów i wymierzył oskarżonemu sprawiedliwą karę. Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Mając powyższe na uwadze, przy uwzględnieniu zeznań policjanta, który dokonał jego zatrzymania trudno nie zgodzić się z ustaleniami, z których wynika, że oskarżony jest sprawcą przypisanego mu czynu. Dokonana ocena dowodów jest oceną w pełni prawidłową zgodną z wymogami art. 7 kpk.

To stwierdzenie odnosi się także do pozostałych dowodów zebranych w sprawie. Nie budzi także zastrzeżeń przyjęta kwalifikacja prawna czynu z art. 178 par. 4 kk skoro zgodnie z wymogiem tego przepisu oskarżony był już uprzednio karany za przestępstwo tego samego rodzaju z art. 178 par. 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 12 czerwca 2007 r. sygn.. VI K 326/07/u. Skazanie to nie uległo zatarciu bowiem oskarżony do chwili obecnej nie uiścił orzeczonej nawiązki w kwocie 500 zł. Złożony na rozprawie odwoławczej dowód uiszczenia kwoty w tej samej wysokości dotyczy wpłacenia zabezpieczenia majątkowego i taki sam dokument- w oryginale znajduje się na k. 21 akt sprawy.

Orzeczonej karę jest karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, który słusznie został przez sąd uznany jako wysoki skoro oskarżony prowadząc samochód znajdował się w stanie upilstwa alkoholowego i w związku z tym stworzył bardzo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego. Nie dość, że był kompletnie pijany to jeszcze przewoził pasażerów, jechał z nadmierną prędkością i na widok radiowozu w tym stanie podjął próbę ucieczki. Trafnie sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uznania, że mamy do czynienia ze szczególnie uzasadnionym wypadkiem w rozumieniu art. 69 par. 4 kk a tylko taka okoliczność dawałaby hipotetycznie możliwość zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia kary. To, że oskarżony pracuje, ma rodziną i dzieci, wobec których ciąży na nim obowiązek alimentacyjny i podjął leczenie odwykowe nie pozwala uznać, że mamy do czynienia z przypadkiem szczególnie uzasadnionym w myśl ustawy. Argumentacja sądu I instancji jest w pełni trafna i zasługuje na akceptację. W tym stanie rzeczy kara 8 miesięcy pozbawienia wolności nie razi surowością zwłaszcza jeśli uwzględni się znaczny stopień nietrzeźwości , zagrożenie zeń wynikające oraz dwukrotną uprzednią karalność oskarżonego za jazdę w stanie nietrzeźwym. Te okoliczności, nie pozwalają na łagodne potraktowanie oskarżonego. Sytuacja przedstawia się dokładnie odwrotnie. Okoliczności te są tak dalece obciążające , że zważywszy na nie względy prewencji indywidualnej i generalnej w żadnym razie nie przemawiają za warunkowym zawieszeniem lecz za wymierzeniem kary o charakterze

izolacyjnym skoro oskarżony najwyraźniej lekceważy przepisy prawa i zapadłe wyroki. Wykluczają one możliwość przełamania zasady wyrażonej w treści art. 69 par, 4 kk. W tej sytuacji tylko kara bezwzględna spełni swe cele i wdroży oskarżonego do poszanowania prawa. Również pozostałe rozstrzygnięcia tj. orzeczone środki karne w postaci świadczenia pieniężnego i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie prowadzą do rażącej niewspółmierności kary.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok na zasadzie art. 437 par. 1 kpk utrzymano w mocy uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego na zasadzie art.624 par. 1 kpk zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję.

SSO Andrzej Ślusarczyk